

Verslag expeditie 2008 met m'zj Margeja naar Polen 7e deel traject vanaf Brandenburg.

Dag 52: zaterdag 21 juni 2008

Heel de nacht regen, vanmorgen toen we wakker werden regende het nog. Maar toen we tegen 9 uur aan de wandel gingen was het droog. Henk had gisteravond de Reispost klaar gemaakt en hij wilde die versturen. De Dell krijgt hij de laatste tijd met enig geduld weer aan de praat.

We hadden gisteren uitgezocht waar een internetcafé was, dus we konden verzenden. Eerst maar weer eens een bank "beroven", als je toerist gaat spelen gaan de financiën veel sneller als wanneer je alleen maar vaart. Daarna naar het internetcafé, daar was nog niemand afgezien van de bediening. Als je ook zo vroeg komt! In eerste instantie mislukte het, de machine weigerde eerst de munt, later slikte hij die wel, maar een verbinding? Ho maar! Ook met de munt van de bediening weigerde hij nog. Dan maar een andere machine. Die werkte wel. Even uitvinden hoe het Duitse toetsenbord ook maar weer werkte, na een paar mislukkingen ging ook dat. Toen was het niet zo'n punt meer, het verslag was zo verzonden.

Gisteren had Henk in de boekhandel waar ik voor de bijl was gegaan een 'Tabellenbuch Elektrotechnik' gezien, vanmorgen zei hij dat hij dat boek had moeten kopen. Als je het later wilt hebben is het nergens meer te krijgen - dat hebben we al zo vaak meegemaakt. We zijn dus de boekhandel aan de overkant binnen gelopen, hebben het boek uit het schap gehaald en afgerekend. Toen weer terug naar de boot. We hoeven niet de hele dag met zo'n boek in de rugzak te lopen.

Terug aan boord was er al een SMSje van Janneke: doet de Dell het weer? Het scheelt haar een hoop werk.

Na de koffie aan boord de fietsen op de wal gezet.

Gisteren is het niet goed bevallen al dat slenteren, vandaag gaan we het dus anders doen.

Het dorpje is gesitueerd rond de bron. De huizen hebben overhangende daken waaronder gewerkt kan worden.

De reconstructie van een oude nederzetting van de Slawen is vandaag de hele dag open hadden we gisteren gehoord, dus daar heen. Vanaf de weg waar we langs kwamen hadden we vorig jaar al gezien dat er een poort was, dus daar heen. De deur was los, we hebben onze fietsen aan de binnenkant tegen de muur gezet en zijn gaan ronddwalen. We hadden het idee dat het een soort "openlucht museumpje" zou zijn, maar dat was maar zeer betrekkelijk. Het bleek voornamelijk op kinderen gericht te zijn. En voor

de volwassenen was er dan ook nog wel het een en ander te zien en te horen. We hadden al een tijd rond gedwaald toen we bij de Havel kwamen, en toen bleek dat de ingang eigenlijk daar was. Ik heb netjes onze entree betaald, het was te weinig om daar oneerlijk voor te zijn. Een hoop geleerd over de Slawen, de bevolkingsgroep die hier oorspronkelijk woonde. Een duidelijk ander soort dan de Germanen die aan de andere kant van de Elbe woonden. Bij de Slawen waren de mannen en vrouwen gelijk berechtigd, bij de Germanen duurde het tot in het begin van de 19e eeuw voor de vrouwen zelfstandig ook iets mochten doen. Bij de technieken die getoond werden, hadden we af en toe onze twijfels.

Ook de kleding die in het dorp gedragen werd was voor ons niet zoals het omstreeks het jaar 1000 gedragen werd. Afgezien van dat katoen toen nog niet gebruikt werd, ook de kleur (een heel lichte crème) was volgens ons geen algemeen gebruikelijke kleur. Om die kleur te krijgen heb je goede bleekmiddelen nodig, en die waren er nog niet. Er werden ook een aantal zaken tentoongesteld die voor de bestraffing van misdadigers gebruikt werden die voor ons pas in de middeleeuwen voor kwamen. Maar voor de rest: heel leuk, met enthousiaste mensen die leuk konden en wilden vertellen over de Slawen. Toen we na een paar uur weer bij de fietsen terug kwamen om verder te gaan bleek de poort op slot. Goed, dan maar door de poort bij de Havel. We waren nog geen honderd meter verder toen er al werd gevraagd hoe we daar met de fietsen kwamen: normaal mochten alleen kinderen er met de fiets in. We hebben verteld hoe dat gekomen was, en toen werden we als "kinderen" geaccepteerd. Bij de poort grijsden de dames die daar stonden breed uit. Ik had ze toen ik betaalde verteld van welke kant we er in gekomen waren, en die

hadden natuurlijk dat onmiddellijk door gegeven zodat de poort dicht gemaakt was.

We waren eigenlijk van plan geweest om langs de Havel verder te gaan, maar al heel snel zaten we in het feestgewoel, er was een drukte van belang. Om daar dan door te wurmen, dat was niets voor ons en we zijn terug gegaan en via een park verder gegaan richting Dom-Insel. Het weer was intussen heel prettig geworden, maar toen we weer op het fietsje zaten kwam er uit het noorden een heel smerige lucht opzetten. Tijd dus om ergens onder dak te komen. We zijn de Dom gaan bekijken en nu ook het museum dat er bij hoort. Kregen een privé begeleider mee, ze vertelde ook nog het een en ander er bij. Toen we weer er uit gingen werd de deur weer achter ons op slot gedaan. Groot gelijk, er liggen in dat museum heel unieke dingen. Jammer genoeg lag het beroemde Evangelie boek waar Henk zo benieuwd naar was nu net niet in de uitstalling. Maar er waren evengoed nog heel wat zaken de moeite waard. Er hingen b.v. 3 koorkappen die gemaakt waren uit goudkleurige stof, die vroeger als wandbekleding had gediend. Aan de rechter voorkant stond het motief recht op, op de linker voorkant stond het motief op z'n kop. Onze begeleidster veronderstelde dat ze dat vroeger geen punt hadden gevonden, het gewone kerkvolk kwam toch nooit dicht genoeg bij om dat op te merken.

Terug in de Dom zelf merkte Henk dat er een groep mensen in de kerk stond met mappen. Zou er gezongen worden? De groep ging naar de bovenkerk (er zijn er 3 kerken in deze Dom: de gewone kerk, op de 1e verdieping een kerk speciaal voor het koor en de clerus, en een benedenkerk in een soort kelder), we hebben ons aan gesloten. Er was een jonge man die vertelde dat hij iets zou laten horen, het bleek een organist te zijn. Iemand anders vertelde nog iets over de kerk zelf, toen ging de jongeman naar het orgel en liet een 4-tal stukken horen. Een heel bijzonder orgel

volgens Henk, de klankkleur is barok, die hoor je niet veel meer. Daarna ging de andere meneer een soort rondleiding door de Dom houden en wij zijn via een zij-ingang weer weg gegaan. Maar bij het bureautje dat bij de ingang van de kerk stond bleef hij staan.

Of er cd's waren waarop het orgel te horen was? Dat bleek tot z'n grote vreugde het geval te zijn, we zijn nu dus weer een cd rijker.

Weer buiten bleek de lucht helemaal opgeklaard. In een van de vroegere bijgebouwen van de Dom is tegenwoordig een café gevestigd, we hebben er lekker in de zon koffie gedronken.

Daarna via de waterkant weer terug richting boot. Nog even wat boodschappen gehaald, morgen is alles dicht en we willen wel brood hebben.

Dag 53: Zondag 22 juni 2008

Vanmorgen was de zon al weer present, het weerbericht belooft een kleine hittegolf van een paar dagen. Tegen half 10 op het fietsje richting stad. Het wandelen van gister en eergisteren is niet zo goed bevallen.

In de St. Katharinekerk was een speciale dienst, i.v.m. het jubileum van mensen die 50 jaar geleden belijdenis hadden gedaan. Indrukwekkend zoveel mensen het betrof, zeker een man / vrouw of 50. Of ze nu nog zoveel belijdenis klanten hebben betwijfel ik, zoveel mensen zaten er nu ook weer niet in de kerk. De organist die de dienst begeleidde deed het volgens Henk beter dan de organist in de Dom gisteren. Het was ook een ander soort orgel. Na de dienst werd er nog een stukje gespeeld, er werden registers open en dicht gedaan en plotseling klonk er een draaiorgel door de kerk. Heel enthousiast kwam er een dansmelodie te voorschijn. De organist leefde zich er helemaal in uit. Buiten gekomen viel de hitte compleet over je heen. Bij het VVV even geïnformeerd of het Industriemuseum vandaag open was, vorig jaar was het dicht toen wij hier waren. Volgens de dame konden we het best op de fiets er heen gaan, de afstand was te doen en anders werd het ingewikkeld met overstappen van de ene tram op een andere.

We zijn naar boord terug gegaan en hebben een boterham gegeten, uiteindelijk was het toen al half 12 geweest. Na de middag op het fietsje dus naar het Industriemuseum. Het was een heel eind, maar rustig fietsend was het goed te doen. Zover waren we hier nog niet geweest, en onderweg was er een hoop te zien.

Het museum bleek de restanten te zijn van een Siemens - Martin - staalfabriek. De Siemens - Martin methode is tegenwoordig veel te duur, er wordt niet te geloven zoveel energie gebruikt, dat kan niet meer uit. Maar in het museum wordt het hele procédé precies uitgelegd, de oude oven staat er nog. Gemakkelijk: Henk speelde voor mij voor gids, uiteindelijk heeft hij het hele systeem van dicht bij

meegemaakt. Erg duidelijk en zeer aanschouwelijk, we misten alleen de herrie en de hitte. Voor de rest was het helemaal echt, we moesten zelfs een jas aan en helm op.

Aan het einde van de rondgang was Henk eerder dan ik weer in de beginhal, er waren nog een paar trappen die ik moest overwinnen. Hij vond dat we wel een kop drinken verdiend hadden, dus hij informeerde naar de mogelijkheden. Kwam in orde, de dame die ons ontvangen had ging koffie en thee zetten. We kregen er zelfs een koekje bij. De kosten waren ouderwets, zelfs het buurthuis bij ons in de buurt is duurder. En daar krijg je er geen koekje bij!

Naast het museum is een recycling bedrijf voor schroot, welk procédé ze daar volgen is me niet helemaal duidelijk, wel dat al dat schroot veranderd wordt in betonstaal. Er liggen stapels rollen op de kade naast het Silo kanaal. Terug richting stad. Jammer genoeg waren we te laat voor het orgelconcert dat vanmorgen tijdens de dienst aangekondigd werd. We zijn dus maar terug gegaan naar de boot, Henk heeft een middagdutje gedaan en ik heb in de schaduw op het achterdek zitten te lezen. Daar was nog wat wind en dat was met die hitte welkom. Binnen was het 35°, dus ik voelde er niet veel voor om te koken en Henk vond het ook niet nodig nog meer hitte in de boot te krijgen. Tegen 6 uur zijn we op de fiets maar weer de stad in gegaan op zoek naar een eetgelegenheid. Die hebben we aan de oever van de Havel gevonden: een club, maar gelukkig geen besloten club. De fietsen op de Havelbrug aan de leuning vast gezet en wandelend naar beneden. Een heerlijke salade (met balsamico / honing dressing) en een paar pizza's weg gewerkt.

Toen we terug gingen dwars door de stad heen waren ze uitgebreid bezig de restanten van het feest van het weekend op te ruimen. De ordedienst vond dat we eigenlijk niet mochten fietsen, maar toen ik uitlegde dat wandelen me meer pijn deed dan fietsen vonden ze het toch goed.

Eerder op de dag waren we ook al een paar keer op de fiets door het feestgewoel geweest. Nu was het veel rustiger. Onder het eten dreigde er een bui en het dienstertje zei dat we als het zou gaan regenen naar binnen konden gaan. Maar het bleef droog. Wel voelde het aan alsof er ergens een grote bui geweest was, de lucht voelde na het eten veel vochtiger aan dan daarvoor.

De kajuitingang heeft 2 deurtjes: eentje die gesloten is en eentje met een bronzen muggehor. Er zijn de laatste tijd nogal veel PC's gesneuveld en we hebben de ventilatoren een 2e leven gegund. Savonds wordt het kouder, de lastige muggen komen en dan gaat het schip dicht. In het voorluik zit ook een horregeas en door geforceerd te ventileren is het binnen korte tijd weer behaaglijk in het schip.

Terug aan boord eerst de waterkannen gevuld, daarna met de ventilatiedeur er in aan het werk. Dat deurtje werkt heel goed, het trekt een hoop hitte naar buiten. Toen begon het ook hard te waaien. Maar van de beloofde onweersbuien hebben we nog niets gemerkt. Als ze vannacht nog mochten komen vinden we dat prima, daar hebben we dan geen last van. Morgen zou het nog weer heet zijn volgens het weerbericht, we zien wel.

Dag 54: Maandag 23 juni 2008

Gisteravond na het nieuws van 10 uur (dat maar 5 minuten duurt) zagen we ineens flitsen en hoorden we donder. Dus als de raphazen schoenen aan en naar buiten om het dakje op te rollen. Met de harde wind die er al was en het weerbericht die over orkaanbuien had gesproken stonden we toch al op scherp. We hebben zo snel en zorgvuldig mogelijk gewerkt, de bui barste echt pas los toen we na een paar minuten weer binnen waren. Het was weer vuurwerk net als de zaterdag avond. Alleen toen hebben we de knallen gehoord en van het echte vuurwerk niets gezien omdat we al in bed lagen, nu lagen we een half uurtje later weer in bed en we konden de flitsen goed zien, de donder en de stortregen goed horen. Henk heeft zoveel mogelijk stekers uit de stopcontacten gehaald, als het wel in zou slaan dan zou het schip het wel overleven, maar de elektronica waarschijnlijk niet. Aan de zuidkant van Berlijn hebben ze hele overstromingen gehad plus echt noodweer, met omgevallen bomen en zelfs doden: mensen die in hun auto onder zo'n boom terecht zijn gekomen. Ondanks de hitte en het lawaai toch nog goed geslapen.

Vanmorgen was het weer zonschijn weer, maar het woei nog steeds behoorlijk. Ook op de plaats waar we lagen midden in de stad was dat nog goed te merken. Om half 10 weg gevaren. Een kwartiertje later door de stadssluis. Arme

sluiswachters, ze werken door de week van 7 tot 20 uur, op zon en feestdagen van 7 tot 21 uur.

Op de kanokaart die we gebruiken staat bij de uitgang van de Havel in het meer een waarschuwing: pas op bij harde westenwind! Ik kan me best indenken waarom, de uitgang ligt met deze westenwind erg ongelukkig aan lagerwal. Er stonden behoorlijk wat kopjes op de golven, het buiswater stooft over het hele schip heen. Ik ben maar binnen op de trap gaan zitten, daar zat je tenminste nog zo'n beetje droog. Henk was toen we weer een beetje in de luwte voeren helemaal nat.

Om 11 uur 30 konden we aanleggen aan de wachtsteiger voor sport voor de sluis Wusterwitz. Er werden metingen gedaan, dus het kon wel even duren. We zijn gaan eten. Ondertussen waren er nog 3 Duitsers en een Deen gearriveerd, de Deen kwam naast ons te liggen omdat er geen plaats meer was. Tegen half 2 was het eindelijk zo ver dat de sluis weer open ging, de meetschepen kwamen er uit. Normaal gesproken zou nu het beroepsschip dat al lag te wachten toen wij aankwamen er in mogen. Maar 2 kleine plastic bootjes vlak voor de sluis zagen hun kans schoon en gingen de sluis in. We hebben stomverbaasd staan te kijken: het licht stond zelfs nog op rood! Een poosje later kregen we via de marifoon te horen dat we op mochten varen en kwamen de kleine bootjes weer de sluis uit. Ze gingen weer vlak voor de sluis liggen. Het beroepsschip voer naar binnen, de meetschepen kwamen daar achter en toen de hele sliert schepen die bij de wachtsteiger lagen. De deur ging weer dicht. Even later kwam de sluiswachter langs, een van de Duitsers heeft kennelijk gevraagd wat er aan de hand was geweest. Ik heb nog nooit een sluiswachter zo ziedend gezien. Hoe die notedoppen het bestaan hadden om voor een beroepsschip naar binnen te varen! De hele sluis langs heeft hij lopen te foeteren, ook de bemanning van de meetschepen kreeg te horen wat er gebeurd was en welke maatregelen hij had getroffen: de tobbetjes hadden een schutting verbod gekregen, ze moesten een hele schutting over slaan. Dat zal ze tegen zijn gevallen, want de volgende schutting de andere kant op kon best wel weer zo lang duren. Een meetschip bleef in de sluis en van de andere kant af was geen aanbod van schepen.

We hebben de hele tocht vandaag recht in de wind op gevaren. Waarom varen wij toch altijd in de wind op? Op de heenweg was het oostenwind, nu op de terugweg is het westenwind. Voor de wind was het lekker om een jas aan te hebben, maar de zon scheen ook en die maakte de jas wel erg warm.

Tegen 4 uur hadden we er genoeg van en zijn we voorzichtig een "Altenplathower Altarm" in gevaren. Bij het begin stond een bord dat het maar 1 meter diep was, volgens de dieptemeter kon dat best eens kloppen. We zijn een stukje naar binnen gevaren, omgedraaid en toen langs de oever voor en achter een anker gaan liggen. Het is heel beschut hier en we liggen ver genoeg af van het kanaal om geen last te hebben van de zuiging van het verkeer daar. Henk heeft een van de surfboard mastjes als spudpaal in de grond gezet om niet heen en weer te worden getrokken als er toch nog zuiging op zou treden. We liggen naast het midden, dus eventuele voorbijgangers kunnen er zonder bezwaar langs. Als er iemand langs zou willen kan dat alleen maar een klein bootje zijn, grotere schepen hebben hier niets te zoeken.

Dag 55: Dinsdag 24 juni 2008

We werden wakker met alweer zon. De wind die gisteren zo fors was geweest was ook bijna weg. Toen we om 9 uur vertrokken konden we gewoon in ons t-shirtje zitten. Later werd dat Henk toch te fris en hij heeft z'n blauwe kiel aan gedaan. We hebben de hele tijd vanmorgen achter een Nederlands schip dat rollen betonstaal had geladen aan gesukkeld. Bij sluis Zerben stond het licht op groen, de Nederlander mocht er zo in. Toen wij vroegen of we mee mochten schutten kregen we te horen dat er nog een beroepsschip aan kwam, daarna konden we aansluiten. Zodoende duurde het toch nog iets langer. We hebben het schip gestrekt in het vaarwater laten dobberen, toen de Gina (met een hartje op de i) aan kwam hebben we even aan een

Verbrede Elbe Havel kanaal tussen Gethin en Burg bij km 358.

bolder gelegen, daarna konden we er in samen met een van de schepen waar we gisteren ook al mee geschut hadden. Dat schip was in Genthin in de jachthaven blijven liggen. Dat haventje was toen we er langs kwamen al helemaal vol, de hele groep waar we mee geschut hadden was daar blijven liggen, vandaar dat we maar een paar kilometer door gevaren waren.

Bij het uitvaren van de sluis informeerde de sluiswachter of we al naar huis gingen, maar ik heb gezegd dat we nog de tijd hadden. Onderweg naar Burg onze middag boterham gegeten, toen we tegen 1 uur in Burg aankwamen konden we zo weg. Er moeten alweer boodschappen gedaan worden, er is geen yoghurt meer en het brood is ook al weer bijna op. Dus eerst maar de stad in om die dingen te halen, dat weer aan boord gebracht en daarna de stad in om wat beweging te krijgen en weer eens ander gedeelte van de stad te bekijken. Nog steeds van mening dat het een wat groot dorp is. Er wordt het een en ander aan stadsvernieuwing gedaan, maar niet erg systematisch zo te zien. In een rij huizen is hier en daar een opgeknapt, er tussen staan halve en hele bouwvallen. We hebben echte bouwvallen gezien die vorig jaar er ook al zo beroerd uit zagen. Een heel raar gezicht alles met elkaar.

Op een terrasje vlak bij het gemeentehuis koffie gedronken. De temperatuur in de stad was al net zo als aan boord: te hoog dus.

Om kwart over 4 toch maar weer verder. De wind is gedraaid, naar oost dit keer, we hebben de wind in de rug. We hebben wel eens hier aan de kade overnacht, maar het lag er niet echt rustig, we zijn een paar kilometer verder gegaan om in een grindgat voor anker te gaan. In onze kaart staat dat het water er erg schoon is en geschikt om te zwemmen. Het klopt nog steeds (de kaart is al wat ouder), we hebben toen we om 10 voor 5 geankerd hadden de trap op het zwaard gehangen en zijn gaan zwemmen en onze haren gewassen. In de zon lekker nog een tijdje zitten te lezen, daarna me om het eten bekommerd.

Het is hier heerlijk rustig, alle andere boten die hier zijn liggen aan de wal. Het is kennelijk niet de gewoonte om voor anker te gaan. Vind ik niet erg, ik kan me nu al verheugen op het zwemmen van morgenochtend. Benieuwd wat het weer doet morgen, het weerbericht was bepaald niet erg optimistisch: er zou regen en onweer komen. We zien wel.

Ondanks dat het tegen 9 uur nog steeds warm was binnen, gaan we als we naar bed gaan toch maar de kachel aan doen, het wordt 's nachts behoorlijk fris. Vannacht hadden we al weer last van condens aan de wanden naast ons bed.

Dag 56: Woensdag 25 juni 2008

Hoewel het niet echt verwacht werd scheen vanmorgen toch al weer de zon. Er was nauwelijks wind, ik ben dus lekker weer over boord gegaan. Je wordt er zo lekker wakker van, ook al is het maar 10 meter heen en weer zwemmen. Terug aan boord leek het toch wel wat meer te gaan waaien, uit noord oost dit keer. We hebben het verkeer op het kanaal gehoord vannacht, maar er niets van gemerkt. Een plekje om te onthouden!

8 uur 45 heeft Henk de ankers opgehaald, het vooranker zat behoorlijk vast, ongeveer een halve meter diep in leem. Sluis Hohenwarthe was niet zo ver, om even voor half 10 al voor de sluis. Daar lag ook weer de Deen van gisteren en eergisteren. Hij gaf ons de optimistische mededeling dat het wel 4 uur kon duren. Nu passeerde ons vlak nadat we aan hadden gelegd een beroepsschip, ergens hadden we de hoop mee te mogen schutten. Maar er lagen al 4 schepen voor ons, dus we hebben ons ingesteld op wachten.

De beroepsschepen mochten schutten, wij wachten. Uiteindelijk kwam er van de andere kant kennelijk iets aan, we hoorden over de marifoon praten. De sluis stond aan onze kant en gelukkig herinnerde de sluiswachter zich dat er klein grut lag. We mochten er met z'n zessen in, om 5 over 12 waren we er door. De sluis heeft drijvende bolders die goed mee lopen, de stroming van de inlaten was nogal sterk waardoor we toch redelijk heen en weer werden geschud. Ons roer hielp ook nog om heen en weer te gaan, nadat Henk de stelmotor op het roer had gezet ging het een stuk gemakkelijker.

Terwijl wij wachtten voor de sluis was het steeds donkerder geworden. De wind was nog steeds niet of nauwelijks aanwezig, maar er kwamen dikke wolken aan. Direct na de sluis hoorden we zelfs gerommel en vielen de eerste druppels. Dat was heel snel over, maar later op de middag kwam er meer en hebben we het dakje maar uitgerold. Als er geen wind is scheelt het toch een heel stuk.

Toch duurde die regen maar kort, daarna werd het weer zonnig. Er blijven veel wolken, maar droog is droog en er was bijna geen wind. Tegen kwart voor 4 afgemeerd aan een van de 2 sport aanlegplaatsen van Bülstringen.

Fietsen op de wal en het dorp eens verkennen. We hebben er geen kruidenierswinkels gezien, wel een hoop oude gebouwen. Niet alles was echt maar soms nog wel oud vakwerk gezien met veel veldkeien. Een sfeervol dorp. Even over half 5 weer aan boord, het dorp is niet groot. Er zit (weer) onweer in de lucht.

Dag 57: Donderdag 26 juni 2008

Alle buien zijn gisteravond weer verteerd, er is niets van gekomen. Henk heeft de dampen in gekregen, de Dell is nu echt definitief overleden. De harddisk loopt niet meer, er komt niets meer op het scherm. Jammer voor Janneke, maar ze zal weer de Reisposten in elkaar mogen zetten. Alles wat tot en met eergisteren gemaakt is staat gelukkig uitgewerkt op een stickie, maar de rest lukt dus niet meer. Vrij laat kwam er nog een Nederlander met een grote boot voor ons liggen. Henk heeft een handje geholpen met aanleggen, ze hebben nylon lijnen en glimmende rvs bolders, dat glijdt verschrikkelijk. We hebben toch maar een breedte lampje gezet, tenslotte liggen we vlak voor een vak waar grote beroepsschepen kunnen liggen.

We hebben heerlijk geslapen, vanmorgen wakker geworden van de zon die op de voorkant van de boot staat. Bij onze burens was nog geen leven te zien toen we om 8 uur weer verder gingen. Als je vroeg in de morgen vaart ziet alles er nog heel vers uit. Dat slaat niet op de walkanten, alles is al geel en bruin. Alle gras en andere planten zijn al in het zaad geschoten. Behalve de bramen dan, die staan volop in bloei. We zijn vandaag niet zo ver gegaan, bij de ligplaats bij Bergfriede zijn we gestopt. Dat was maar iets meer dan 25 kilometer. Het was toen we aanlegden al warm, toch maar na wat gegeten te hebben op ons fietsje gestapt. Tenslotte zijn we hier al een paar keer langs geweest en van de wal hebben we niet veel meer gezien dan wat je vanaf het water zien kunt. In de kaart van dit gebied die we gekocht hebben staan een paar interessante plaatsen. Het land is hier vrijwel vlak, er lag hier een veengebied. Het is nog te herkennen op de kaart aan de vele kanaaltjes die er op staan. Een groot gedeelte van dit oude veengebied is nu bebost en natuurgebied geworden.

Tegen 1 uur zijn we vertrokken, een kilometer of 8 gefietst door een paar kleine dorpjes naar Oebisfelde.

Daar is het restant van een oude burcht, een aantal interessante kerken en ook wat kruideniers. Tenslotte moet er ook nog gewoon geleefd worden. Het museum in Oebisfelde is alleen op zondag open, tegen die tijd zijn we al weer veel verder. Jammer, ook jammer dat geen van die kerken open was. Verder veel oude huizen, veel vakwerk en veldkeien. Overwogen of we dezelfde weg terug zouden rijden of langs een andere weg. Het is de andere geworden, we hebben het op de terugweg voor de wind. Dus dat is gemakkelijk fietsen. Het eerste stuk was gewoon over de weg. Meestal over het fietspad, maar toen die op was maar over de grote weg. De auto's die je achterop komen rijden wel erg hard, ze mogen vaak ook zo hard rijden, buiten de bebouwde kom is hun minimumsnelheid al gauw 70 km/u. We hadden bedacht dat we het laatste stuk langs het kanaal zouden kunnen rijden. Langs het hele Mittellandkanaal loopt een lange afstandspad. We hebben gezien dat de wal nog wel eens wisselt, in eerste instantie waren we al te ver voor het fietspad. Ze waren bij de brug over het kanaal waar we het pad op wilden aan het werk, er wordt een nieuwe brug gebouwd.

De oude brug ziet er ook wel erg afgetakeld uit. Het pad langs het kanaal ligt voor het grootste gedeelte in de volle zon, behoorlijk warm dus. Er stond een vogelkijkhut langs het pad, zulke hutten hadden we al vaker gezien onderweg. Nu dus even de dijk op om te kijken. Ze hebben een vochtig gebied gemaakt en daar kijkt die hut op uit. Je kunt er gemakkelijk met een man of 20 zitten te kijken.

Lekker gemakkelijk op een bankje voor een open luik. We hebben er een valkje zien jagen, Henk heeft geprobeerd er een foto van te maken maar dat is gemakkelijker gezegd dan gedaan. Onderweg een ooievaar gezien, waarvoor ze o.a. dit vochtige gebied hebben gemaakt. Ook leuk: in de hut zagen we het nest van een wesp en een zwaluwnestje.

Foto Dsc09291.jpg (uitvergroten)

Toen we weer naar de andere oever moesten kwam een wouw uitgebreid vlak boven ons jagen. Ook daar heeft Henk een aantal foto's van gemaakt, hij viel zo ongeveer achter over toen hij het dier met de camera wilde volgen. Een paar honderd meter voordat we weer bij de boot waren was de achterband van Henk z'n fiets ineens leeg. Kennelijk was die lek.

Alles met elkaar waren we pas even voor half 6 weer aan boord. Tijd om eten te maken, Henk ging even plat. Hij was helemaal nat van het zweet, zelfs mijn hemd was hier en daar nat. Ik heb een groot gedeelte van m'n kleren uit gedaan, aan boord was het ook al 35°, dus zo lekker was het niet om te koken. Maar hier in de buurt is niets waar je ook maar iets te eten zou kunnen krijgen.

Dag 58: Vrijdag 27 juni 2008

Vanmorgen toen we wakker werden was alles grijs. Er was op dat moment nog weinig wind, maar zodra we tegen 9 uur gestart waren veranderde dat. De wind trok hoe langer hoe meer aan, komt uit westelijke richtingen en we hebben het dus in de wind op. Gisteravond had Henk nog het idee om op het voordek de band te repareren terwijl ik het schip bestuurde, maar daar zag hij toch maar van af. Hij was bang dat de onderdelen hem van het dekje af zouden waaien.

We hebben gisteren puur mazzel gehad dat het zo een prachtig weer is geweest, net als dat de band pas vlak voor de laatste brug lek zou worden. We hebben een prachtig reparatiesetje aan boord, eentje om aan de fiets te hangen en we gingen zonder iets op pad. Het tochtje van gisteren is meer dan 20 kilometer geweest, ik moet er niet aan denken dat die band ergens halverwege lek zou zijn gegaan.

We hebben al vrij snel het dakje weer uitgerold, er dreigt nog regen ook. Zo weinig grote roofvogels we op de heenweg gezien hebben zoveel zien we er nu. Op een gegeven moment was er zelfs een groepje van 5 grote wouwen die kennelijk ruzie kregen. Misschien ging het wel over de buit van een van hen. Aangezien het gebied waar we nu door gevaren hebben een uitgebreid natuurgebied is zijn er erg veel vogels en andere dieren. Dus ook veel buit voor roofvogels, met als gevolg dat die er veel zijn. Prachtig!

Om half 12 hadden we allebei er genoeg van en het koud. We zijn de jachthaven van Wolfsburg in gegaan. De havenmeester hielp met aanleggen en dat was goed ook. Het haventje is maar klein (voor onze begrippen dan) en het woei dat het rookte. Dan hebben wij toch nog vrij veel windvang. Maar we liggen nu veilig tussen een Deen en een Duitser uit Hamburg. Na het eten heeft Henk z'n band gerepareerd en daarna bleek ineens dat een poot van z'n bril ontbrak. We hebben overal gezocht en uiteindelijk hem in een donker hoekje teruggevonden. Henk heeft voor alle mogelijke reparaties een grote doos met gereedschappen en materiaal meegenomen. Hij was eigenlijk niet van plan om het te gebruiken maar nu bleek het wel handig. De bril is ook weer gerepareerd, ligt nu te drogen. Net toen we weg wilden gaan begon het te storten. We wachten dus nog even met op ons fietsje stappen. De lucht is nog steeds grijs en niet erg aanmoedigend om weg te gaan. Het weerbericht is net zo ellendig als de lucht, we blijven hier nog even. De haven loopt behoorlijk vol, veel Nederlandse schepen momenteel. Er zijn dus meer mensen die het niet echt leuk vinden die combinatie van regen en harde wind. Tegen 4 uur heeft Henk mijn fiets op de wal gezet, ik wilde nog even wat boodschappen doen. Het was weer (tijdelijk) even droog, dus het kon. We hadden het idee dat we op de heenweg hier ergens ook boodschappen hadden gedaan, maar dat bleek een vergissing. Niet Wolfsburg was het geweest, maar Fallersleben. Dat is weliswaar een voorstad van Wolfsburg maar toch iets heel anders dus. Langs het voetbalstadion naar de brug. Ik moest in ieder geval aan de andere kant van het kanaal zijn, dat was duidelijk. Aan deze kant is eigenlijk alleen maar Volkswagen. Maar hoe kom je aan de andere kant? In eerste instantie fout gereden, ik zat tot m'n schrik ineens op de snelweg. Terug dus maar zo snel mogelijk. Bij het teruggaan zag ik beneden me een fietspad liggen, 'k ben een grasveld overgestoken naar een busstation en toen kon ik bij een fietspad. Er bleek ook eentje richting stad te gaan, dus die kant ben ik toen maar op gegaan. Aan de andere kant een paar dames aangeschoten, of zij ergens een kruidenier wisten? Het bleek dat ik een paar niet-Duitse dames had getroffen. Zij hebben geprobeerd me te helpen, maar veel meer dan "recht door" konden ze me ook niet vertellen. Ergens zou ik links af moeten, maar dat punt heb ik niet gezien. Dus een ontegenlijk eind recht door gereden, totdat ik het gevoel had dat ik de stad weer uit reed. Er woonden wel allemaal mensen, die moesten natuurlijk ook hun boodschappen kunnen doen had ik bedacht. Dus besloten om dan maar links af te gaan en m'n geluk af te dwingen. Later nog eens iemand gevraagd, en die kon me wel wijzen. Een Penny! Boodschappen gedaan en toen weer terug. Ik heb geredeneerd dat als ik richting station zou rijden, ik ergens

wel weer een bekende weg zou zien. Uiteindelijk was ik op de heenweg dat station gepasseerd, inclusief een paar voetbalveld grote parkeerterreinen. Waarachtig, een van die parkeerterreinen vond ik terug. Maar nu zat ik aan de andere kant van de weg. Er was een fietspad, dus het kon niet zo'n groot probleem zijn. Nou, Wolfsburg is geen erg fietsvriendelijke stad. Richtingaanwijzers genoeg, maar niet een voor fietsers. Goed, ik heb de brug waar ik over was gekomen terug gevonden en daarna dacht ik dat het een "eitje" zou zijn. Wat kan een mens zich vergissen. Netjes op het fietspad gebleven kwam ik aan de andere kant van het voetbalstadion uit. Voor dat ik het in de gaten had was ik al weer een stuk verder en kwam bij het zwembad en het Allermeer uit. Die liggen (had de havenmeester verteld) aan de oostkant van de haven. Ik moest dus verdorie nog weer een stuk terug, in de wind op. Alle paden draaien alle kanten op, een tijd later was ik weer bij het voetbalstadion. Gelukkig bedacht ik me toen dat als ik maar om dat stadion heen zou fietsen ik vanzelf weer ergens bekends zou zien. Dat klopte gelukkig en toen was het ook geen punt meer. Het was intussen half 6. Aan boord ben ik eerst een tijdje op bed gaan liggen, ik was bekaf.

Dag 59: Zaterdag 28 juni 2008

Toen we tegen 8 uur wakker werden vanmorgen was het van de regen. Er gingen wel al weer een paar schepen weg, misschien zijn we daar ook wel wakker van geworden. Het bleef maar grijs, af en toe bijna droog, dan weer een flinke bui. Helemaal geen weer om er lekker op uit te gaan dus. Maar tegen half 11 was het even droog en zijn we op het fietsje naar Volkswagen's Autostad gereden. Nu we hier toch zijn willen we dat ook wel eens zien. Bij die hele Autostad zijn overal gastheren en vrouwen die de zaak heel goed in de gaten houden. Henk wilde z'n fiets ergens tegen een paal zetten, kwam er prompt een meneer aan die hem wees waar de plek voor de fietsen was. Een van de vele tentoonstellingsruimtes was niet toegankelijk vertelde een dame bij de "Welcome Desk" ons, maar dat vonden we geen punt. Het merk Seat interesseert ons niet zo veel. Heel erg veel reclame voor Volkswagen gezien, maar ook wel een paar leuke dingen.

Hoe een nieuw model uit klei gefreesd wordt; na het frezen kwam er een van de dames met een stofblik en vegertje en een emmer om alle weg gefreesde klei op te vegen. In de grote ontvangsthal is een grote glazen vloer, daaronder staan een groot aantal (60) globes die draaien, opgesteld. Die globes laten alle mogelijke informatie zien: hoeveel auto's er in de diverse delen van de wereld zijn (uiteraard),

maar ook hoe de vluchtelingenstromen op de wereld zich bewegen. Heel interessante informatie, voordat we weer weg gingen hebben we dat eens bestudeerd; buiten goot het weer eens.

We hebben in een soort 3-D cinema gestaan en in een soort flight simulator gezeten in een "gek geworden" auto. Zowel het een als het ander was leuk. Daarna wou Henk nog even naar het paviljoen "Nutzfahrzeuge" daar zouden bedrijfswagens zijn? Het bleken campers te zijn. Er stond (heel leuk!) een heel oude Volkswagen waar de bezitter zelf een inrichting in getimmerd had, maar voor de rest nieuwe wagens om mee te reizen. Niet van die grote "SRV wagens" maar "gewoon" VW busjes. Het is maar wat je gewoon noemt, we hebben onze ogen uit gekeken. We hebben ons er een "uitgezocht", laten wij ook eens dromen. Meer dan de helft van de bezoekers loopt hier alleen maar te dromen. We zijn het klantencentrum binnen gegaan, daar staan allemaal auto's klaar om door de klanten af gehaald te worden. Een leuk gezicht om dat van boven af te bekijken. Er hangen overal schermen waarop staat wie een auto af kan halen, als de klant dan uiteindelijk met de nieuwe auto de hal verlaat krijgt hij nog een paar blikjes drinken mee voor onderweg. We hebben in een van de vele restaurants wat gegeten, bij het afrekenen werd gevraagd of we een kortingsbon hadden of een jaarkaart. Kennelijk krijg je bij je nieuwe auto ook een kortingsbon om iets te nuttigen. Een jaarkaart hebben we natuurlijk ook niet, dat dagkaartje was al duur genoeg.

Tegen 3 uur zijn we weer naar de boot gegaan, erg veel zin om verder nog ergens heen te gaan hadden we niet. Het werd toen wel eindelijk weer een beetje beter weer, de zon begon tegen half 4 zelfs te schijnen. Het weerbericht is voor morgen nog wat pessimistisch, maar we hebben ons voor genomen om als het weer gaat hozen gewoon ergens voor de kant te gaan en te wachten tot het over gaat. Later in de week wordt zomer beloofd.

Toen we al in bed lagen hoorden we knallen en doffe dreunen: Wolfsburg bestaat 70 jaar en vierde dat met een groot vuurwerk. Ook van dit vuurwerk heb ik niets gezien, we lagen al in bed. Henk is even met z'n hoofd uit het luik geweest en die zag dat iedereen van de haven stond te kijken, hij heeft dus een heel klein beetje gezien.

Dag 60: Zondag 29 juni 2008

Gelukkig, vanmorgen scheen de zon weer. Zo vanuit de boot te zien is er ook niet zoveel wind en maar heel weinig wolken. Later kwam de bewolking toch weer meer opzetten, maar alle buien zijn keurig netjes om ons heen getrokken. Al heel vroeg zijn heel veel mensen weer op pad gegaan.

Om kwart over 9 varen, nadat Henk eerst een paar hemden uit had gewassen in de wasbak bij het sanitair en ik nog een waterkan had gevuld. De andere lege kannen hadden we gisteravond al gevuld. De vochtige hemden zijn boven het aanrecht opgehangen, die drogen daar in ieder geval een heel eind.

Sluis Sülfeld is maar een 9 kilometer van Wolfsburg verwijderd, we waren er op kwart over 10. Voor ons bij de wachtsteiger lag een rondvaartboot. Het leek sprekend op een Amsterdammer, er varen in Duitsland en Polen heel wat afgedankte rondvaartboten rond. Het bleek bemand te worden door 2 Polen, het schip was van een nieuwe bodem

voorzien in Stettin en het was bestemd om als woonboot te dienen in Bremen. De Polen moesten het schip naar Bremen brengen. Zij lagen toen wij daar kwamen al 40 minuten. Henk heeft zich gemeld bij de sluismeester en hij kreeg te horen dat de sluis naar boven kwam en dat we dan samen met de Polen er in mochten. De rondvaartboot "Hippo" voer trouwens onder een spiksplinternieuwe Duitse vlag: de vrouwen zaten er nog in.

De rondvaartboot ging verkeerd liggen in de sluis: hij lag precies daar waar de waterinlaten waren. Ze hebben dus heel wat werk gehad om de zaak onder controle te houden. Ze gingen op de binnenvaartmethode in de sluis liggen namelijk met 1 lijn op de voor bolder. De sluiswachter heeft uiteindelijk wat medelijden met ze gehad en het laatste stukje heel langzaam laten vullen. Om 11 uur 10 waren we er door.

De ligplaats waar we op de heenreis hebben gelegen bij het Elbe Seiten Kanal is nu bijna klaar, alleen de stroompalen stonden nog ingepakt.

Om 5 over 2 afgemeerd bij km 210,6, het dorp hier heet Sophiëntal. Henk heeft vrijdagochtend waarschijnlijk kou gevat, hij voelde zich niet echt lekker. Die is dus toen we eenmaal lagen maar een tijdje naar bed gegaan. Ik heb rustig zitten te lezen.

Toen Henk weer wakker was zijn we met fiets de wal op gegaan en zijn het dorp gaan verkennen. Het is een dorpje van niks, een paar elkaar kruisende straten en nog wat doodlopende weggetjes. Maar de hoofdweg liep voor een groot gedeelte slingerend door het dorp waardoor je toch nog het idee kreeg van een echt dorp.

Natuurlijk even bij de kerk gekeken, die torens zijn een soort centrum in het dorp. De weg bij de kerk bleek afgezet te zijn, er was een groot feest ter gelegenheid van de restauratie van de kerk. Kinderen hielden een rommelmarkt en de volwassenen hielden zich bezig met koffie en wat lekkers of bier.

Wij hadden het warm en we hebben onszelf uitgenodigd om er bij te gaan zitten en ook wat te drinken te halen. Daarna terug richting boot. Er ligt een brug over het Mittellandkanal vlak voor onze boot en dus zijn we de brug even op gegaan. Het bos ten zuiden van het kanaal zag er erg koel en natuurlijk uit, we zijn een eind het bos in gereden. Het bos was in het voorjaar waarschijnlijk erg vochtig geweest, zelfs nu lagen er op diverse plaatsen nog restanten van plassen en wat beekbeddingen. Terug aan boord was het heet, ik had verschrikkelijk weinig zin om te koken. Ik heb toen maar een zakje "zo goed als klaar" uit de kast gehaald en een salade in elkaar gezet. Er zijn nu nog minder verse groentes aan boord als vanmorgen, we zullen dus wel ergens iets op de kop moeten tikken. Elke dag rijst of aardappelpuree is ook niet alles.

Dag 61: Maandag 30 juni 2008

Op tijd wakker vanmorgen. Henk had gisteravond gezegd dat hij vroeg weg wilde, hij wil naar Hannover. Als je laat weg gaat kom je ook laat aan en dan heb je niet zoveel meer aan de dag. De zon scheen en er was zo te zien weinig wind. Wel waren er in eerste instantie veel wolken. Als de zon daar dan achter verdween was het toch nog fris, Henk wilde z'n dikke jas dus wel aan toen we om 7 uur vertrokken. Bovendien bleek er meer wind te staan dan eerst geleden had.

Na een paar uur losten alle wolken op en werd het weer net zo mooi als voorspeld was.

Om 5 over 11 waren we bij sluis Anderten, we zouden wel

opgeroepen worden vertelde de sluiswachter ons.

Nu hadden we een gesprek gehoord van een beroepsschipper die achter ons aan kwam en die kreeg te horen dat hij een tijdje moest wachten. Terwijl we wachtten kwam een Nederlands beurtvaardertje achter ons liggen. We hebben dat schip al een tijd gezien, hij lag bij sluis Hohenwarte ook al. Hij overnacht in of bij havens, vanmorgen waren we hem voorbij gevaren bij Peine. Bij Hohenwarte reageerde hij nogal egoïstisch, sindsdien heeft Henk z'n twijfels over hem. Goed, hij lag nog maar net toen we opgeroepen werden om mee te schutten. Voor ons ging een duwboot met 2 bakken ervoor naar binnen, vandaar dus dat de beroepsschipper moest wachten. Wij konden nog wel ergens in een hoekje van de sluis. Wij hebben rustig met onze 2 sluishaken geschut, zij schutten met lijnen. Dat hebben wij vroeger ook gedaan, maar in vergelijking met de haken is dat een ellend. Dat was ook hier het geval:

ze moesten de lijn verlengen, de sluis is 14 meter hoog. Toen de duwboot uit de sluis ging zijn zij er direct achteraan gegaan waardoor ze in het schroefwater van de duwboot terecht kwamen. Wij hebben even gewacht tot het water wat rustiger werd en zijn daarna af gevaren. We hebben een behoorlijke afstand tot het duwstel gehouden, tenslotte weten we dat we er toch niet voorbij komen (het water is te smal en te bochtig) en over 10 kilometer is de haven in Hannover waar we heen willen. We waren ongeveer halverwege toen we zagen dat zich een 2e duwstel los maakte van de kant waardoor het beurtscheepje tussen 2 duwstellen in kwam te zitten. Wij zouden gewoon even gas terug hebben genomen om die 2e te laten passeren. Zo lekker is dat niet om knijp te komen zitten.

Om kwart over 1 waren we bij de haven. Henk wil tanken, maar er is niemand om de pomp te bedienen. We wachtten dus voorlopig maar af.

